

Številka: 018-017/2024-3

Datum: 11. 3. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu mag. Zlate Jerman kot predsednice senata ter Aleksandra Petrovčiča in Igorja Luzarja kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Okoljsko manj obremenjujoče storitve čiščenja prostorov UL FRI in objekta X z okolico*« na podlagi zahtevka za revizijo, ki sta ga vložila ponudnika v skupnem nastopu ACOLA, servis za čiščenje, d.o.o., Godič 29, Stahovica in ACOLAV, podjetje za storitve, d.o.o., Prešernova ulica 4, Kamnik, ki ju po pooblastilu zastopa odvetnica Suzana Miklič Nikič, Ljubljanska cesta 102, Domžale (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Univerza v Ljubljani, Fakulteta za računalništvo in informatiko, Večna pot 113, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 11. 3. 2024

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi naročnikova odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, kot izhaja iz dokumenta »Odločitev o spremembi odločitve o oddaji javnega naročila«, št. 402-1/2023-23, z dne 31. 1. 2024.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 1.820,57 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o naročilu, ki ga naročnik oddaja po postopku male vrednosti, je bilo na portalu javnih naročil objavljeno dne 19. 12. 2023, pod št. objave JN008324/2023-W01.

Naročnik je dne 24. 1. 2024 najprej sprejel in istega dne na portalu javnih naročil (št. objave JN008324/2023-ODL/01) objavil odločitev o oddaji javnega naročila, št. 402-1/2023-10, s katero je javno naročilo oddal vlagatelju. Nato je dne 31. 1. 2024 sprejel in istega dne na portalu javnih naročil (št. objave JN008324/2023-ODL/01-P01) objavil odločitev o spremembi odločitve o oddaji javnega naročila, št. 402-1/2023-23, s katero je zavrnil vse ponudbe (v nadaljevanju: odločitev o zavrnitvi vseh ponudb).

V odločitvi o zavrnitvi vseh ponudb naročnik pojasni, da je po poteku roka za oddajo ponudb in sprejemu predhodne odločitve ugotovil, da je neustrezno oblikoval predmet javnega naročila, saj potrebuje pogostejše čiščenje, vezano na sanitarije in umivalnico oziroma manj pogostejše čiščenje kolesarnic. Predmet javnega naročila zato več ne ustreza njegovim potrebam, oddaja takega naročila pa bi pomenila ravnanje v nasprotju z načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, saj gre za bistvene spremembe, ki jih mora naročnik izvesti, da lahko uspešno doseže cilje svojega delovanja ter da zagotovi gospodarno in učinkovito porabo javnih sredstev. Ker skladno z drugim odstavkom 67. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) naročnik dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne sme več spreminjati ali dopolnjevati, ne more več spremeniti zahtev tako, da bodo ustrezale njegovim potrebam, ampak bo v najkrajšem času začel nov postopek javnega naročanja.

Vlagatelj je zoper odločitev o zavrnitvi vseh ponudb dne 7. 2. 2024 vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga razveljavitev odločitve o zavrnitvi vseh ponudb tako, da prvotna odločitev o oddaji naročila z dne 24. 1. 2024 ostane v veljavi.

Zatrjuje, da je naročnik v nasprotju z določili ZJN-3 spremenil odločitev o oddaji naročila, za zavrnitev ponudb pa ni navedel resnih in utemeljenih razlogov, ki bi izkazovali, da je postala izvedba javnega naročila nemogoča, ampak gre za navidezne in prikrite resnične razloge, zaradi katerih naročnik noče skleniti pogodbe z vlagateljem. Vlagatelj ne verjame, da so se razmere v času od prvotne odločitve o oddaji naročila dne 24. 1. 2024 do sprejema izpodbijane odločitve dne 31. 1. 2024 bistveno spremenile tako, da bi onemogočale izvedbo javnega naročila. Drugačne potrebe čiščenja bi naročnik lahko uresničil s 5. členom pogodbe, ki predvideva okvirne količine čiščenja in možnost sprememb vsebine in/ali pogostosti oziroma obsega izvajanja storitev, kot tudi s četrtem odstavkom 3. člena pogodbe, ki izvajalcu nalaga izvedbo dodatnih storitev, ki presegajo obseg oziroma pogostost storitev iz tehničnih specifikacij. Upošteva je navedeno je vlagatelj prepričan, da domnevno naknadno ugotovljena drugačna potreba po čiščenju ne predstavlja resnih in utemeljenih razlogov, ki bi izkazovali nemogočo izvedbo javnega naročila in zavrnitev vseh ponudb. Vlagatelj še opozarja, da iz izpodbijane odločitve ni razvidno, da bi naročnik ugotovil kakršno koli nezakonitost tekom dosedanjega postopka oddaje javnega naročila, zaradi česar sploh ni imel zakonskih razlogov za spremembo odločitve po 90. členu ZJN-3. Na koncu izpostavi še določbo osmega odstavka 90. člena ZJN-3, ki naročniku omogoča odstop od izvedbe javnega naročila v primeru utemeljenih razlogov.

Naročnik je dne 15. 2. 2024 sprejel in dne 19. 2. 2024 na portalu eRevizija objavil Sklep, s katerim je vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnil (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo).

Uvodoma izrazi pomisleke glede aktivne legitimacije vlagatelja, ker slednji ni niti zatrjeval niti izkazal možnosti nastanka škode in v zvezi s tem predlaga, da se o tem opredeli Državna revizijska komisija.

Dalje povzema prakso Sodišča Evropske unije in Državne revizijske komisije glede možnosti naročnika o zavrnitvi vseh ponudb ter opozarja, da okoliščina, da je postala izvedba javnega naročila nemogoča, ne predstavlja edine pravno relevantne okoliščine po petem odstavku 90. člena ZJN-3 za zavrnitev vseh ponudb. Poudarja, da vlagatelj zgolj pavšalno navaja, da so razlogi za zavrnitev ponudb navidezni in da prikrivajo resnične razloge, zaradi katerih naročnik naj ne bi želel skleniti pogodbe z vlagateljem in da ne verjame, da so se v času od sprejema prvotne odločitve o oddaji naročila razmere pri naročniku bistveno spremenile. Zahtevek za revizijo pa ni namenjen podajanju ugibanj in nesubstanciranih špekulacij o tem, kaj vlagatelj subjektivno verjame in česa ne, temveč navajanju dejstev in predlaganju dokazov, kot to od vlagatelja zahtevata ZPVPJN in Zakon o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP), v povezavi s trditveno – dokaznim bremenom.

Glede spremembe potreb po čiščenju naročnik pojasni, da jih je identificiral že pred sklenitvijo pogodbe in pravnomočnostjo prvotne odločitve o oddaji naročila, in če bi v teh okoliščinah sklenil pogodbo, bi kršil tretji odstavek 67. člena ZJN-3, skladno s katerim pogodba ne sme odstopati v bistvenih delih od osnutka pogodbe, razen če je bila posamezna določba predmet pogajanj. V konkretnem primeru tehnične specifikacije niso bile predmet pogajanj, 5. člen pogodbe pa bi lahko uporabil le, če bi se potrebe spremenile po sklenitvi pogodbe. Če bi naročnik kljub zavedanju, da razpisanega predmeta ne potrebuje več, sklenil pogodbo v drugačni obliki, pa bi storil tudi prekršek po 2. točki drugega odstavka 111. člena ZJN-3. Naročnik meni, da podlage za spremembo pogodbe nima niti v 95. členu ZJN-3, ker mu je sprememba znana že ob sami sklenitvi pogodbe.

Naročnik se dalje sklicuje na neskladnost z načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, kolikor bi oddal javno naročilo v razpisanem obsegu, čeprav ve za drugačne potrebe, saj ne bi mogel uspešno doseči ciljev svojega delovanja. Ne more uspešno zagotavljati izobraževalne dejavnosti v prostorih, v katerih v sanitarijah in umivalnici ni zagotovljena zadostna higiena, medtem ko ne bi ravnal gospodarno, če bi naročal in plačal čiščenje kolesarnic dvakrat bolj pogosto, kot ga dejansko potrebuje. Zlasti čiščenje sanitarij in umivalnice predstavlja velik segment razpisanih storitev, saj je čiščenje teh prostorov zamudno, pogostost čiščenja pa velika. Ob tem naročnik še poudarja, da je načelo gospodarnosti namenjeno tudi temu, da naročnik za določen predmet naročila, ki ga javno oglašuje, prejme ponudbe vseh zainteresiranih ponudnikov ter izbere ekonomsko najugodnejšo ponudbo, osnovna predpostavka pa je, da so vse ponudbe na istem imenovalcu, torej, da so dane za isti predmet. Če pa naročnik namerava oddati drugačen predmet, ponudbe ni izbral v konkurenčnem boju, ker so ponudniki ponudbe in cene oddali za nek drug predmet javnega naročila. Naročnik zato ne bi ravnal skladno z načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, ker ponudniki za različne predmete dajejo različne cene, in iz ponudbenih cen za en predmet naročila ni mogoče sklepati o ponudbenih cenah za drug predmet. V tem pa se po mnenju naročnika kaže tudi bistvo nezakovitosti prvotne odločitve o oddaji naročila, saj bi pri vztrajanju oddaje naročila naročnik ravnal v nasprotju z omenjenim načelom, posledično pa to pomeni, da je prvotno razpisan predmet naročila za naročnika iz pravnih razlogov postal nemogoč. Izbor ponudnika, ki ni podal cene za nameravani predmet naročila, nasprotuje tudi načelu enakopravne obravnave ponudnikov, ker noben ponudnik ni podal cene za dejanski predmet naročila, naročnik pa bi arbitrarno izbral enega izmed njih. Prav tako bi to nasprotovalo načelu zagotavljanja konkurence med ponudniki, ker se ponudniki niso imeli možnost potegovati za dejanski predmet naročila, ampak za predmet, ki ne bo oddan in katerega izvedbo bi vsak ponudnik finančno ovrednotil drugače. Naročnik se v zvezi z nepristransko in enakopravno obravnavo ponudnikov sklicuje tudi na prakso Sodišča Evropske unije, katero bi kršil, ker je ponudnikom oglaševal drug predmet javnega naročila, s tem pa ravnal tudi v nasprotju z načelom transparentnosti, ker ponudniki niso imeli informacij o dejanskem predmetu naročila, ter pravih, popolnih in relevantnih informacij za oblikovanje ponudbenih cen.

Glede revizijskih očitkov o spremembah potreb v tako kratkem času naročnik odgovarja, da so se razmere dejansko res spremenile v tem času, v katerem je naročnik ugotovil, da imajo tehnične specifikacije resne pomanjkljivosti, vlagatelj pa se bo o tem lahko prepričal pri izvedbi novega postopka oddaje naročila. Naročnik se ob tem sklicuje na prakso Državne revizijske komisije glede naročnikove samostojnosti pri ugotavljanju potreb in oblikovanju tehničnih specifikacij.

V zvezi z možnostmi po 5. členu pogodbe naročnik opozarja na pravila za usklajevanje nove pogodbene cene in možnost odstopa od pogodbe z odpovednim rokom dveh mesecev, kolikor ne pride do uskladitve spremenjene višine cene. Naročnik sklepa pogodbo za eno leto in ne more skleniti pogodbe, za katero že vnaprej ve, da jo bo treba takoj ob njeni sklenitvi spreminjati, sprememba pa je povezana z negotovostjo strinjanja strank in možnostjo odstopa od pogodbe, oziroma možnostjo veljave pogodbe le za dva meseca. Naročnik ima utemeljeno potrebo skleniti

trdno pogodbo, ki ustreza dejanskim potrebam, in bo veljala ter mu zagotavljala izvedbo storitev za celotno pogodbeno obdobje. Naročnik je možnost iz 5. člena pogodbe predvidel za izredne, skrajne primere, ko bi tekom izvajanja pogodbe zaradi nepredvidljivih in neodvrnljivih okoliščin potreboval drugačen obseg čiščenja, ko nobena druga rešitev ne bi bila mogoča, nikakor pa ne za redni primer uskladitve z vnaprej znanimi potrebami. Naročnik ob tem opozarja še na peti odstavek 5. člena pogodbe, ki določa povečanje skupne vrednosti storitev največ do 124.000,00 EUR brez DDV, naročnik pa rezervo zagotovljenih sredstev potrebuje predvsem za nepredvidljive situacije, ne pa za takojšnjo prilagoditev pogodbene cene vnaprej znanim potrebam. Navedeno velja tudi za 3. člen pogodbe, ki ureja dodatne storitve čiščenja, ki so namenjene izvajanju intervencij, ko pride do nepričakovanih in nerednih dodatnih onesnaženj, za čiščenje, vezano na informativne dneve, sprejem gostov, delavnice, poletne šole in druge dogodke in dneve, ko se izvajajo nepredvidene aktivnosti in dogodki zunanjih izvajalcev. Razpisani fond 240 ur za take storitve naročnik nujno potrebuje za te dogodke in ga ne more porabiti za redno čiščenje. Sicer pa je ta obveznost izvajalca določena pogojno, saj mora izvajalec te storitve zagotoviti le skladno s svojimi tehničnimi in kadrovskimi zmožnostmi, to pa bi za izvajanje rednih storitev čiščenja bilo nesprejemljivo. Predmetne določbe pogodbe pa nikakor ni mogoče uporabiti za manjšo pogostost čiščenja kolesarnic, saj je določba uporabljiva le za dodatne storitve, ne pa tudi za zmanjšanje obsega teh.

Naročnik je Državni revizijski komisiji preko portala eRevizija dne 19. 2. 2024 posredoval dokumentacijo postopka oddaje javnega naročila in predrevizijskega postopka.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da naročnik v sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo izpostavlja pomisleke v zvezi s priznanjem aktivne legitimacije vlagatelja. Ker je aktivna legitimacija eden izmed procesnih pogojev za vsebinsko obravnavo zahtevka za revizijo (prim. prvi odstavek 26. člena in prvi odstavek 31. člena ZPVPJN), je Državna revizijska komisija predhodno preverila, ali vlagatelj izkazuje aktivno legitimacijo.

V skladu s prvim odstavkom 14. člena ZPVPJN se aktivna legitimacija prizna vsaki osebi, ki ima ali je imela interes za dodelitev javnega naročila in ji je ali bi ji lahko z domnevno kršitvijo nastala škoda.

Medtem ko v obravnavani zadevi naročnik vlagatelju ne odreka interesa za dodelitev javnega naročila (o obstoju slednjega ne dvomi niti Državna revizijska komisija, saj je vlagatelj predložil ponudbo), pa meni, da vlagatelj ne izkazuje možnosti nastanka škode (kot enega izmed dveh kumulativno zahtevanih elementov za priznanje aktivne legitimacije), saj ni niti zatrjeval niti izkazal, na kakšen način bi mu lahko z zavrnitvijo vseh ponudb iz razlogov na strani naročnika, ki enako velja za vse ponudnike, nastala škoda, zaradi česar ni izpolnil svojega trditvenega bremena.

V tej zvezi Državna revizijska komisija pojasnjuje, da iz 15. člena ZPVPJN, ki določa obvezne sestavine zahtevka za revizijo, ne izhaja, da bi moral vlagatelj v zahtevku za revizijo obstoj procesnih pogojev (izrecno) zatrjevati ali jih utemeljevati (prim. tudi odločitev Državne revizijske komisije v zadevi, št. 018-125/2023). Ker iz 15. člena ZPVPJN ne izhaja niti, da bi moral vlagatelj v zahtevku za revizijo obrazložiti, kakšne posledice bodo nastopile v primeru ugoditve zahtevku za revizijo, izpostavljeni pomisleki naročnika ne morejo predstavljati podlage za odvzem aktivne legitimacije vlagatelju.

Sicer pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelju treba priznati aktivno legitimacijo tudi v delu možnosti nastanka škode zaradi v zahtevku za revizijo zatrjevanih domnevnih kršitev naročnika z izdano odločitvijo o zavrnitvi vseh (tudi vlagateljeve) ponudb. Da bi bila možnost nastanka škode verjetna, mora biti podana (vsaj hipotetična) vzročna zveza med zatrjevano

naročnikovo kršitvijo pravil o javnem naročanju (zatrjevanim protipravnim ravnanjem) in zatrjevanim prikrajšanjem na strani vlagatelja, ki je nastalo (ali bi utegnilo nastati) zaradi naročnikove kršitve teh pravil – škodna posledica, kar pa je v konkretnem primeru izkazano. Če bi se namreč te revizijske navedbe izkazale za utemeljene, bi bilo potrebno zahtevku za revizijo ugoditi in naročnikovo odločitev o zavrnitvi vseh ponudb razveljaviti (prim. drugo alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN). V posledici razveljavitve odločitve bi se postopek oddaje javnega naročila vrnil v fazo pregledovanja in ocenjevanja ponudb in sprejema ene od odločitev skladno z 90. členom ZJN-3, s tem pa bi vlagatelj pridobil vsaj hipotetično možnost za dodelitev predmetnega javnega naročila.

Ker glede na navedeno dvoma o obstoju aktivne legitimacije vlagatelja ne more biti in ker so po presoji Državne revizijske komisije izpolnjeni tudi preostali procesni pogoji za vsebinsko obravnavo zahtevka za revizijo, določeni v prvem odstavku 31. člena ZPVPJN, je Državna revizijska komisija zahtevek za revizijo sprejela v (vsebinsko) obravnavo (prim. drugi odstavek 31. člena ZPVPJN).

Po pregledu prejete dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede zakonitosti naročnikove odločitve o zavrnitvi vseh ponudb.

Uvodoma gre pojasniti, da dodelitev javnega naročila najugodnejšemu ponudniku ni edini možni oziroma dopustni zaključek postopka oddaje javnega naročila. Tako tudi ZJN-3 naročniku ne nalaga dolžnosti, da javno naročilo v vsakem primeru odda, temveč dopušča primere, ko se postopek oddaje javnega naročila ne konča z izbiro najugodnejšega ponudnika. Razlogi za neuspešen zaključek postopka oddaje javnega naročila so lahko bodisi na strani ponudnikov, ker so (vsi) oddali nedopustne ponudbe, zaradi česar naročnik vse ponudbe izloči oziroma zavrne (prva alineja tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3), bodisi na strani naročnika, ko ta prav tako vse ponudbe zavrne (peti odstavek 90. člena ZJN-3).

Pravno podlago za sprejem odločitve o zavrnitvi vseh ponudb iz razlogov na strani naročnika torej predstavlja peti odstavek 90. člena ZJN-3, ki določa, da lahko naročnik na vseh stopnjah postopka po izteku roka za odpiranje ponudb zavrne vse ponudbe. Če je naročnik zavrnil vse ponudbe, mora o razlogih za takšno odločitev in o tem, ali bo začel nov postopek, obvestiti ponudnike ali kandidate. Kadar izvaja naročnik postopek javnega naročanja, v katerem objavi povabilo k sodelovanju, mora navedeno odločitev objaviti na portalu javnih naročil in, če je to glede na vrednost ali predhodne objave primerno, v Uradnem listu Evropske unije. Kadar naročnik zavrne vse ponudbe, lahko izvede za isti predmet nov postopek javnega naročanja le, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe.

Iz izpodbijane odločitve o zavrnitvi vseh ponudb je razvidno, da se je naročnik pri njenem sprejemu skliceval na peti in šesti odstavek 90. člena ZJN-3. Določba šestega odstavka 90. člena ZJN-3 določa, da lahko naročnik do pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila z namenom odprave nezakonitosti po predhodni ugotovitvi utemeljenosti svojo odločitev na lastno pobudo spremeni in sprejme novo odločitev, s katero nadomesti prejšnjo. Vlagatelj v zvezi z navedeno določbo opozarja, da iz izpodbijane odločitve ni razvidno, da bi naročnik ugotovil kakršno koli nezakonitost tekom dosedanjega postopka oddaje javnega naročila, zaradi česar po njegovem mnenju ni imel podlage za spremembo odločitve po šestem odstavku 90. člena ZJN-3. Vendar pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da ZJN-3 v petem odstavku 90. člena naročniku daje možnost, da lahko na vseh stopnjah postopka po izteku roka za odpiranje ponudb,

torej vse do pravnomočnega zaključka postopka oddaje javnega naročila, zavrne vse ponudbe, ne glede na predhodna ravnanja v tem postopku. Upošteva tudi namen te določbe, ko gre torej za zavrnitev vseh ponudb iz razlogov na strani naročnika (da gre v obravnavanem primeru za zavrnitev ponudb iz razlogov na strani naročnika, med strankama ni sporno), ki mu lahko tudi onemogočajo oddajo javnega naročila, pa je treba zaključiti, da naročniku v obravnavanem primeru ni mogoče očitati kršitve petega odstavka 90. člena ZJN-3, ker je zavrnil vse ponudbe, ne glede na to, da se je hkrati skliceval tudi na šesti odstavek 90. člena ZJN-3 in formalno odločitev o zavrnitvi vseh ponudb sprejel kot odločitev o spremembi (prvotne) odločitve o oddaji naročila. Izpodbijana odločitev torej po vsebini predstavlja odločitev o zavrnitvi vseh ponudb v smislu petega odstavka 90. člena ZJN-3, zato je Državna revizijska komisija v nadaljevanju presojala, ali je naročnik to odločitev sprejel ob upoštevanje te določbe (prim. tudi odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-102/2018-6).

Poleg že predstavljene zakonske podlage za zavrnitev vseh ponudb v ZJN-3 Državna revizijska komisija opozarja tudi na prakso Sodišča Evropske unije, ki je pri razlagi prava Evropske unije navedlo, da imajo naročniki ob sprejemu odločitve o zaključku postopka oddaje javnega naročila brez izbire najugodnejše ponudbe ali začetku novega postopka možnost širokega preudarka, na kar se sklicuje tudi naročnik v obravnavanem primeru. Evropsko pravo javnih naročil ne zahteva, da bi naročniki takšno odločitev smeli sprejeti le v izjemnih primerih ali na podlagi posebaj upravičenih razlogov (glej na primer sodbi v zadevah C-27/98, Metalmeccanica Fracasso SpA, z dne 16. 9. 1999, točki 23 in 25 in C-244/02, Kauppatalo Hansel Oy, z dne 16. 10. 2003, točka 29). Vendar je sodišče ob tem opozorilo, da morajo naročniki pri preklicu javnega razpisa (kljub temu, da direktive s področja javnega naročanja razen dolžnosti obveščanja ne določajo nobenih posebnih pravil, ki bi se nanašala na vsebinske ali formalne pogoje za sprejem take odločitve) spoštovati temeljna pravila prava Evropske unije, še posebej načela, vsebovana v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki zadevajo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev (glej na primer sodbo v zadevi C-92/00, Hospital Ingenieure Krankenhaustechnik Planungs – GmbH (HI), z dne 18. 6. 2002, točka 42). Naročnik sme tako vedno prekiniti postopek oddaje javnega naročila in ga zaključiti brez izbire najugodnejše ponudbe – celo v primeru, če je do nemožnosti izbire prišlo zaradi napake naročnika – pod pogojem, da je takšna odločitev sprejeta ob spoštovanju temeljnih pravil skupnostnega prava o javnem naročanju, zlasti načela enake obravnave (glej sodbo v zadevi C-244/02, točka 36).

Upoštevač navedeno presojo zakonitosti naročnikove odločitve o zavrnitvi ponudb v revizijskem postopku (v mejah revizijskih navedb) obsega zlasti preverjanje, ali je naročnik pri sprejemu le-te ravnal v skladu s temeljnimi pravili prava Evropske unije o javnem naročanju, in sicer predvsem, ali je naročnik morebiti ravnal netransparentno in diskriminatorno oziroma je ponudnike obravnaval neenakopravno. Načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) določa, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. Načelo enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) pa naročnika obvezuje, da mora med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja glede vseh elementov zagotoviti, da med njimi ni razlikovanja. Kadar naročnik na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3 postopek oddaje javnega naročila zaključi z zavrnitvijo vseh ponudb, je o kršitvi načela enake obravnave mogoče govoriti zlasti v primeru, kadar je razlog za zaključek postopka naveden le formalno oziroma je navidezen, dejansko pa je uporabljen z namenom, da se enega ali več ponudnikov postavi v neupravičeno boljši oziroma slabši položaj v primerjavi z drugimi ponudniki. V tem kontekstu je treba razumeti tudi določbo petega odstavka 90. člena ZJN-3, v skladu s katero lahko naročnik v primeru, če zavrne vse ponudbe, izvede za isti predmet nov postopek javnega naročanja le, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe. Če je razlog za zavrnitev vseh ponudb zgolj formalen oziroma navidezen in očitno uporabljen zgolj z namenom favoriziranja ali diskriminacije točno določenega ponudnika, ni mogoče šteti, da bi se v ponovljenem postopku okoliščine bistveno spremenile. V primeru, ko naročnik izkaže, da je

razlog za zavrnitev vseh ponudb dejansko podan in objektivno utemeljen, pa je mogoče zaključiti, da bo odprava tega razloga v ponovljenem postopku pomenila tisto bistveno spremenjeno okoliščino, ki bo naročniku omogočila izvedbo novega postopka.

Predmetni postopek oddaje javnega naročila naročnik izvaja z namenom pridobiti izvajalca okoljsko manj obremenjujočih storitev čiščenja prostorov Univerze v Ljubljani, Fakultete za računalništvo in informatiko (UL FRI) in objekta X z okolico, za obdobje enega leta. Podrobnejša specifikacija predmeta naročila, vključno s prostori, ki so predmet čiščenja, je razvidna iz Tehnične specifikacije ter drugih relevantnih delov Razpisne dokumentacije za oddajo javnega naročila (v nadaljevanju: razpisna dokumentacija). V Tehnični specifikaciji je naročnik navedel posamezne prostore čiščenja in njihovo površino, količine (pogostost) čiščenja na dnevni, tedenski in mesečni ravni, ter druge zahteve.

Osnutek Pogodbe o okoljsko manj obremenjujočih storitvah čiščenja prostorov objekta UL FRI in objekta X z okolico (v nadaljevanju: Pogodba) v četrtem odstavku 3. člena (lokacija izvajanja storitev) določa:

»V specifikaciji so podrobneje opredeljene vrste in pogostosti čiščenja, delovni čas čiščenja in ostale zahteve, povezane s predmetom naročila. Izvajalec je dolžan skladno s svojimi tehničnimi in kadrovskimi zmožnostmi na poziv naročnika izvesti tudi storitve čiščenja, ki presegajo obseg oziroma pogostost storitev iz Tehnične specifikacije (tj. dodatne storitve čiščenja), za kar je izvajalec upravičen do plačila po urni postavki iz tabele v naslednjem členu Pogodbe.«

Dalje 4. člen Pogodbe (pogodbena vrednost), ki v prvem odstavku predvideva vpis cene na enoto mere in ceno postavke za: čiščenje objekta UL FRI (12 mesecev), čiščenje objekta X z okolico (12 mesecev) in dodatne storitve čiščenja (240 ur), v tretjem odstavku določa:

»Pogodbene stranki se izrecno dogovorita, da so količine čiščenja, zlasti količine dodatnih storitev čiščenja zgolj okvirne, posledično pa je okvirna tudi zgoraj navedena skupna pogodbena cena. Naročnik se v nobenem primeru ne zavezuje naročiti ocenjenih pogodbenih količin in ni odškodninsko ali kakor koli drugače odgovoren zaradi morebitnega nedoseganja okvirne pogodbene vrednosti, kot posledice manjših potreb naročnika od okvirno predvidenih.«

5. člen Pogodbe (pogodbene količine) pa določa:

»Pogodbene stranke se izrecno dogovorijo, da so količine čiščenja, določene s to pogodbo in Tehnično specifikacijo, okvirne. Naročnik si pridržuje pravico, da glede na dejanske potrebe kadar koli, trajno ali začasno, brez odškodninske ali kakršne koli druge odgovornosti do izvajalca, spremeni vsebino in/ali pogostost oziroma obseg izvajanja storitev, ki so predmet te pogodbe.

Sprememba vsebine, pogostosti oziroma obsega izvajanja storitev čiščenja po tej pogodbi se izvede na podlagi pisnega obvestila, ki ga pošlje kateri koli od naročnikov izvajalcu po elektronski ali fizični pošti vsaj 8 dni pred pričetkom veljavnosti spremembe. Naročnik v obvestilu natančno navede vsebinske in/ali količinske spremembe oziroma spremembe frekvence čiščenja ter morebitne druge posebnosti čiščenja tako, da lahko izvajalec na podlagi takega opisa sprememb ustrezno prilagodi izvajanje storitev. Naročnik v obvestilu navede tudi pričetek veljavnosti in, če je mogoče, trajanje spremenjenega režima čiščenja.

Izvajalec spremenjeni vsebini, pogostosti oziroma obsegu čiščenja, za obdobje spremenjenega režima čiščenja, sorazmerno prilagodi obračunavanje storitev. Spremenjeno višino obračunavanja storitev ugotovita naročnik in izvajalec skupaj tako, da primerjata količino zahtevanega angažmaja za opravljanje storitev (tj. število človek ur oziroma človek dni, porabljeni

material in morebitne druge relevantne okoliščine) za mesečni obračun ter količino zahtevanega angažmaja za opravljanje storitev po prilagojenem režimu za posamezni mesec oziroma del meseca.

Naročnik lahko svoj izračun spremenjene višine mesečnega obračuna storitev čiščenja, kot izhaja iz tega člena, sporoči izvajalcu že v Obvestilu o spremenjenem režimu čiščenja. V kolikor se izvajalec z naročnikovim izračunom ne strinja, ker naročnikov izračun ni sorazmeren glede na zahtevano spremembo angažmaja izvajalca za opravljanje storitev, lahko izvajalec naročnikovemu izračunu pisno obrazloženo nasprotuje do pričetka veljavnosti spremenjenega režima, s predložitvijo lastnega izračuna in dokazil, ki izkazujejo utemeljenost takega izračuna. V vsakem primeru, ko se naročnik in izvajalec glede spremenjene višine obračunavanja ne bi mogla uskladiti, lahko katera koli stranka odstopi od pogodbe z odpovednim rokom 2 meseca.

V izogib dvomu so stranke soglasne, da se ta člen uporablja tako za zmanjšanje, kot tudi za povečanje vsebine, pogostosti oziroma obsega izvajanja storitev, ter temu ustrezno sorazmerno prilagoditev (zmanjšanje ali povečanje) višine obračuna storitev (razen za dodatne storitve čiščenja, ki se naročajo posamično in za katere je v prejšnjem členu oblikovana posebna postavka). Skladno s tem členom se lahko skupna vrednost storitev po pogodbi poveča največ do 124.000,00 EUR brez DDV oziroma 151.280,00 EUR z DDV.«.

Iz izpodbijane odločitve o zavrnitvi vseh ponudb izhaja, da je naročnik potem, ko je dne 24. 1. 2024 sprejel prvotno odločitev o oddaji naročila vlagatelju, ugotovil drugačne potrebe po pogostosti čiščenja:

- sanitarij in umivalnice, in sicer:

- čiščenje umivalnih mest (umivalnik, tuš ali kad, pipa, lijak, podajalnik papirja, podajalnik mila, ogledalo in ploščice okoli umivalnika) z okolico v 2. in 3. nadstropju UL FRI: 2 x dnevno (zdaj določeno 1 x dnevno) in
- čiščenje pisoarjev, straniščnih školjk in tipk na WC kotličkih v 2. in 3. nadstropju UL FRI: 2 x dnevno (zdaj določeno 1 x dnevno)

- kolesarnic, in sicer namesto sedaj 2 x mesečnega čiščenja potrebuje le 1 x mesečno čiščenje (obvezno), večkrat pa le po potrebi oziroma glede na oceno čistoče, ki se oceni s strani nadzorne osebe.

Strinjati se gre z naročnikom v tem, da je oblikovanje potreb po predmetu javnega naročila praviloma v domeni naročnika, kar v obravnavanem primeru pomeni, da je naročnik tisti, ki odloča o tem, kakšno vsebino in/ali pogostost oziroma obseg izvajanja storitev čiščenja potrebuje za uspešno in učinkovito izvajanje svoje dejavnosti. Prav tako ni mogoče nasprotovati njegovim argumentom o tem, zakaj morebiti potrebuje pogostejše čiščenje sanitarij in umivalnice oziroma manj pogostejše čiščenje kolesarnic, kot je sicer sprva predvidel v razpisni dokumentaciji. Vendar pa ti argumenti v obravnavani zadevi niti niso relevantni, saj pregled zgoraj citiranih določb razpisne dokumentacije pritrjuje revizijskim očitkom vlagatelja, da je naročnik pravzaprav vse te možne spremembe vsebine in/ali pogostosti oziroma obsega izvajanja storitev že vključil v predmet javnega naročila in njegovo izvajanje, količine storitev pa določil zgolj okvirno. Že po naravi stvari so storitve čiščenja prostorov takšne, da se njihova količina lahko spreminja zaradi drugačnega obsega površin prostorov in/ali drugačnih potreb pogostosti čiščenja, še zlasti, če se izvajajo v daljšem časovnem obdobju, kot tudi v obravnavanem primeru, ko jih naročnik naroča za obdobje enega leta.

Vlagatelj utemeljeno zatrjuje, da bi spremenjene potrebe okvirnih količin čiščenja naročnik lahko uresničil s 5. členom Pogodbe, ki izrecno določa, da gre za okvirne (in ne fiksne) količine čiščenja, pri čemer je določena tudi možnost sprememb vsebine in/ali pogostosti oziroma obsega izvajanja

storitev. Naročnik sicer navaja, da je možnost iz 5. člena Pogodbe predvidel zgolj za izredne, skrajne primere, ko bi tekom izvajanja pogodbe zaradi nepredvidljivih in neodvnljivih okoliščin potreboval drugačen obseg čiščenja, ko nobena druga rešitev ne bi bila mogoča, nikakor pa ne za redni primer uskladitve z vnaprej znanimi potrebami, vendar takšni pogoji za uporabo 5. člena iz njega ne izhajajo. Da je naročnik v razpisni dokumentaciji nedvomno določil okvirne količine storitev čiščenja (čemur nenazadnje naročnik niti ne nasprotuje), potrjuje tudi citirani 4. člen Pogodbe, ki prav tako izrecno določa dogovor strank o okvirnih količinah čiščenja in okvirni skupni pogodbeni ceni. Z naročnikom se gre strinjati le glede dejstva, da četrti odstavek 3. člena Pogodbe, ki izvajalcu nalaga izvedbo dodatnih storitev, ki presegajo obseg oziroma pogostost storitev iz Tehnične specifikacije, za dani primer ni relevanten, saj gre za dodatne storitve, ne pa za primer zmanjšanja ali povečanja vsebine in/ali pogostosti oziroma obsega izvajanja storitev rednih storitev čiščenja. Vendar pa, kot že navedeno, iz drugih določb Pogodbe nedvomno izhaja možnost spremembe okvirno določenih količin (rednih) storitev čiščenja.

Zaradi okvirno določenih količin storitev čiščenja je bila, kot že ugotovljeno, tudi skupna pogodbeni cena določena okvirno, kar pomeni, da je bila dopuščena možnost njene spremembe v primeru povečanja ali zmanjšanja količin čiščenja. Naročnik sicer opozarja na peti odstavek 5. člena Pogodbe, ki določa povečanje skupne vrednosti storitev največ do 124.000,00 EUR brez DDV, in da rezervo zagotovljenih sredstev potrebuje predvsem za nepredvidljive situacije, ne pa za takojšnjo prilagoditev pogodbene cene vnaprej znanim potrebam, vendar tudi takšne omejitve iz 5. člena Pogodbe ne izhajajo. Poleg tega naročnik ni niti zatrjeval niti dokazal, da bi s prilagoditvijo količin, kot jih navaja v izpodbijani odločitvi o zavrnitvi vseh ponudb, upoštevalje ponudbeno ceno vlagatelja (v višini 84.576,00 EUR brez DDV), morebiti ta znesek presegel ali se mu vsaj približal.

Ponudniki so torej bili pri pripravi ponudbe seznanjeni z možnostjo spremembe okvirno določenih količin storitev in cene in so to lahko upoštevali v ponudbenih cenah, pri čemer so lahko računali tudi na njihovo spremembo v primeru spremenjenih količin. V zvezi s spremembo cene ima naročnik sicer prav, ko pojasni, da je za spremembo pogostosti čiščenja in sorazmerno spremembo cene previdel poseben postopek in dogovor strank v 5. členu Pogodbe in možnost odstopa od pogodbe z odpovednim rokom dveh mesecev v primeru neuspelega dogovora. Vendar pa tak postopek velja v vsakem primeru, tako ob sklenitvi kot tudi med izvajanjem Pogodbe, kar pomeni, da bi lahko do odstopa od pogodbe prišlo tudi kadarkoli med izvajanjem pogodbe, zaradi česar navedeni postopek sam po sebi ne predstavlja okoliščine, ki bi naročniku preprečevala, da bi lahko spremenjene količine realiziral s pogodbenimi določili. Upoštevajoč navedeno naročniku dejstvo, da je drugačne potrebe po pogostosti čiščenja posameznih prostorov (sanitarij in umivalnice ter kolesarnic) ugotovil že pred pravnomočno oddajo naročila in sklenitvijo pogodbe, v ničemer ne onemogoča, da ne bi sklenil pogodbe in že ob sklenitvi pogodbe upošteval aktualne potrebe čiščenja skladno z možnostmi iz Pogodbe.

Glede na to, da obstoječa razpisna dokumentacija ureja situacijo možnega zmanjšanja ali povečanja količin čiščenja in da so bile količine določene okvirno, Državna revizijska komisija ugotavlja, da so neutemeljena naročnikova sklicevanja na kršitev načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, ker bi oddal drugačen predmet naročila kot ga dejansko potrebuje. Kot že navedeno, je naročnik situacijo morebitnih sprememb količin čiščenja že sam predvidel in upošteval v razpisni dokumentaciji in Pogodbi, zaradi česar mu ni mogoče slediti, da razlogi, na katere se sklicuje v izpodbijani odločitvi o zavrnitvi vseh ponudb, kakor koli onemogočajo oddajo ali izvedbo javnega naročila. Prav tako se naročnik ne more uspešno sklicevati na kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov in načela zagotavljanja konkurence med ponudniki, saj njegove navedbe ne izkazujejo, v čem so ponudniki pri konkuriranju za predmetno javno naročilo morebiti bili v neenakopravnem položaju oziroma v čem naj bi konkurenca ponudnikov bila neupravičeno omejena. Nasprotno, vsi ponudniki so imeli enake možnosti in enake informacije o

predmetu javnega naročila, in so bili tudi predhodno seznanjeni z možnimi spremembami vsebine in/ali pogostosti oziroma obsega izvajanja storitev, ter posledično z možnimi spremembami cene in so temu primerno lahko oblikovali svoje ponudbe. Prav tako naročnik ni izkazal, v čem bi lahko prišlo do kršitve načela transparentnosti, ob tem, da je vnaprej jasno oblikoval pogodbeno določila o možnih spremembah količin in da je to na enak način bilo znano vsem zainteresiranim ponudnikom.

Iz že navedenih razlogov se tudi ni mogoče strinjati z naročnikom v tem, da bi oddaja predmetnega javnega naročila zaradi že znanih potrebnih sprememb količin čiščenja (za del prostorov) pomenila sklenitev pogodbe v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 67. člena ZJN-3. Skladno z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3 naročnik po izteku roka za prejem ponudb resda ne sme več spreminjati ali dopolnjevati dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, vendar upošteva dejstvo, da je naročnik spremembo količin čiščenja (ki so bile predvidene le okvirno) že predvidel v razpisni dokumentaciji, ni mogoče ugotoviti, v čem naj bi sprememba razpisne dokumentacije bila (še) potrebna. Medtem ko določba tretjega odstavka 67. člena ZJN-3 naročniku prepoveduje podpis pogodbe, ki bi v bistvenih delih odstopala od osnutka pogodbe iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, razen če je bila v postopku oddaje javnega naročila posamezna določba osnutka pogodbe predmet pogajanj med naročnikom in ponudnikom – kršitev te določbe pa lahko predstavlja prekršek po 2. točki drugega odstavka 111. člena ZJN-3. Vendar pa o spremembi pogodbe v obravnavanem primeru ni mogoče govoriti, ker je naročnik spremembo vsebine in/ali pogostosti oziroma obsega izvajanja storitev že vnaprej predvidel v Pogodbi, pri čemer iz 5. člena Pogodbe ne izhaja, kot to napačno meni naročnik, da bi njegova uporaba bila omejena le na primere, ko bi se potrebe spremenile po sklenitvi pogodbe. Nenazadnje ni mogoče izključiti položaja, ko bi od začetka izvedbe postopka oddaje javnega naročila pa do sklenitve pogodbe lahko poteklo veliko časa, v tem času pa bi se spremenile okoliščine, ki bi narekovale drugačno količino storitev čiščenja. Nerelevantno je tudi sklicevanje naročnika na določbo 95. člena ZJN-3, saj se v obravnavanem primeru ne rešuje spor zaradi morebitne nezakonite spremembe pogodbe, poleg tega naročnik niti ni izkazal, zakaj bi, ob vnaprej določeni možnosti spremembe vsebine in/ali pogostosti oziroma obsega izvajanja storitev, lahko prišlo do takšne nezakonite spremembe. Prav tako za dani primer ni relevantna določba osmega odstavka 90. člena ZJN-3, ki ureja možen odstop naročnika od izvedbe javnega naročila po pravnomočni odločitvi o oddaji naročila, katero sicer v zahtevku za revizijo izpostavlja vlagatelj.

Državna revizijska komisija na podlagi vseh ugotovljenih dejstev zaključuje, da naročnik z razlogi, s katerimi je utemeljeval zavrnitev vseh ponudb, ni izkazal, da bi prišlo do takšnih sprememb okoliščin, ki bi preprečevale oziroma onemogočale oddajo javnega naročila, in zaradi katerih bi bila ponovna oddaja javnega naročila mogoča šele v primeru, ko ti razlogi ne bi več obstajali oziroma ko bi se okoliščine tako bistveno spremenile, da bi bila izbira spet mogoča. Vlagatelju se je zato upravičeno vzbudil najmanj dvom v resničnost naročnikovih razlogov za zavrnitev vseh ponudb (ki naj bi po navedbah naročnika bili takšni, da onemogočajo oddajo javnega naročila) in enakopravno obravnavo vlagatelja kot najugodnejšega ponudnika v postopku oddaje predmetnega javnega naročila (kot je izhajalo iz prvotne odločitve o oddaji naročila), posledično pa so utemeljeni revizijski očitki o tem, da naročnikova odločitev o zavrnitvi vseh ponudb ni sprejeta ob upoštevanju petega odstavka 90. člena ZJN-3. Čeprav to ni ključno v obravnavanem primeru, pa je tudi po mnenju Državne revizijske komisije najmanj nenavadno, da je naročnik spremenjene potrebe količin čiščenja ugotovil potem, ko je dne 24. 1. 2024 že izdal odločitev o oddaji javnega naročila vlagatelju in zgolj v roku enega tedna dne 31. 1. 2024, ko je izdal izpodbijano odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, pri čemer naročnik z ničemer ni pojasnil okoliščin, zaradi katerih je ugotovil spremenjeno potrebo prav v tem kratkem času.

Državna revizijska komisija je zato vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila in na podlagi 2. alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila odločitev naročnika o zavrnitvi vseh ponudb, kot izhaja iz dokumenta »Odločitev o spremembi odločitve o oddaji javnega naročila«, št. 402-1/2023-23, z dne 31. 1. 2024.

V zvezi z vlagateljevim pravovarstvenim predlogom, da se odločitev o zavrnitvi vseh ponudb razveljavi tako, da prvotna odločitev o oddaji naročila vlagatelju z dne 24. 1. 2024 ostane v veljavi, je treba pojasniti, da se postopek oddaje javnega naročila po razveljavljeni odločitvi o (ne)oddaji naročila vrne v fazo pregledovanja in ocenjevanja ponudb, kar pomeni, da bo naročnik v ponovljenem postopku sprejel (novo) odločitev skladno z 90. členom ZJN-3. Postopek oddaje javnega naročila izvaja in v njem odloča naročnik, zato lahko odločitev o zavrnitvi ali izbiri določene ponudbe (in torej odločitev o oddaji naročila) sprejme le naročnik v postopku javnega naročanja (glej drugi in tretji odstavek 90. člena ZJN-3). Državna revizijska komisija kot organ pravnega varstva ima v revizijskem postopku zgolj kasatorična pooblastila (in ne reformatoričnih pooblastil), kar pomeni, da lahko naročnikova ravnanja v primeru ugotovljenih kršitev le razveljavi (glej prvi in drugi odstavek 39. člena ZPVPJN), ne more pa namesto naročnika sprejemati odločitev v postopku oddaje javnega naročila. Revizija postopka namreč le preprečuje nezakonito sprejeto odločitev o (ne)oddaji naročila, medtem ko odločitev o izbiri še vedno ostaja v pristojnosti naročnika.

Skladno s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Če se bo naročnik odločil, da prejete ponudbe (ponovno) zavrne, mora razloge za tako odločitev v obrazložitvi odločitve ustrezno utemeljiti in izpolniti ostale zahteve, opredeljene v petem odstavku 90. člena ZJN-3, ter pri tem spoštovati temeljna načela javnega naročanja.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zahteva povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Ker je vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, mu je naročnik dolžan povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN in Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/15 s sprem., v nadaljevanju: OT), ter ob upoštevanju Sklepa o spremembi vrednosti točke (Uradni list RS, št. 22/19), po katerem vrednost točke po OT znaša 0,60 EUR, priznala naslednje potrebne in opredeljene navedene stroške:

- vplačano takso za zahtevek za revizijo v višini 1.000,00 EUR,
- odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v priglašeni višini 1.100 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV (pooblaščenec je zavezanec za plačilo DDV) znaša 805,20 EUR in
- izdatke v pavšalnem znesku v višini 21 točk, izračunane v skladu s tretjim odstavkom 11. člena OT (2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 15,37 EUR (priglašeni presežek nad priznanimi 21 točkami je Državna revizijska komisija zavrnila, saj zanj ni podlage v OT).

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala stroškov odvetniških storitev za sestanek s stranko po tar. št. 43/1 OT in za pregled listin in dokumentacije po tar. št. 43/2 OT, saj so ti stroški že vključeni v sestavo zahtevka za revizijo in ne gre za samostojne storitve (glej tar. št. 43 OT).

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 1.820,57 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednica senata:
mag. Zlata Jerman, univ. dipl. prav.,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala eRevizija):

- vlagatelj po pooblaščenca,
- naročnik,
- RS, MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.